

עין משפט
ר' מצוה

לפי מה פירש מהל' משפטי הלכה זו ומיפ' ופיה' מכללות מלה הלכה זו טועיפ' אינ' שייך פנה ספקי זו:

שיהיה מקובצת

שיטה מקובצת

א לעולם אליבא דרבי יהודה כו. הי' הוא קשיא כו' הרי"ן דרבי יהודה לא אמר דאין ס' מבטל דם אלא בשחרם קדשים רוב על דם החולין והכי קאמר לא בטל ליה דאפשר למבטל להיות כבטל וכלל לא והרי"א דרם היה לא בשל ולי' והיורא דנתי' ולא בשל מימ' שי ביה' רואי [וירוק] ולא אמר דרם שנותרים במים ואומר ולי' לדרב' חסדא דרבי נאמר וי' חייא] חנא הוא וי' חייא פליג חנא דבביתא ואמר דלעולם לא אמר ר' יהודה דאין דם מבטל דם ולא חלי בבחוצה אלא כמבטל כבטל. חתי' [זו] הוא אבא כיון דקמי' [ליה] דמי' אידך דמי שנשתייר במנחה זו הרי"ל שירים ומנחה אחת שלא נקמצה הרי"ל שיבאל דאין קא מבטל להו' שירים לשיבאל ואבא דרבי חסדא רוב ע' לשירים מיהו י' אפשר שלא ליה שתי פרידות סתול' של שירים על פרידה אחת של סולת דטיבלא דכח' [אמרין] בס' [הנה וך] כו' ע"א] י' אפשר שלא ירבו שתי פרידות של עפר ובית' על פרידה אחת של דבך ומבטל ליה ואפי' לא מבטל ליה הכא שירים וטיבלא [זו] אלא למי' בחר מבטל אולי' שירים [זו] נקשה בקונט' ולמה בחר בטל אולי' מן נחא אמאי לא אמרי' דקמי' [הקומא] א' וי' תריץ א' ליפסול שירים הא אמרי' שחשון בין קריעה להקטרה מקטיר קומץ ע' עלוין ואי ששום ית' דטבילא (מבטל) [מבטל] אין כאן ית' ולא נהירא דאחריכך נהירא לעיל אלא ודאי שייך שפיר פסול ית' הוא דלא קאמר ובטלי' בטל לשירים וטיבלא דטבילא ית' לא למדנו אלא לקמן שיהיה פוק ואלו מנחות דקאמר ת"ר כל המנחות שריבה מנחת שריבה כו' ופירש' הקוטנס' ל' שם ב' עשיית' דאם משום דאם רובה עשיית' כמאן קמץ בן דם הוהיב קצת ולא קמץ הכל מן שיהיה פוק ואלו מנחות דקאמר י"י דהתם ית' הוא דהתם דאקא פסול משום דמורכב הוה רבא הוא ויכול לקמץ חז' בפני עצמו לא פסול משום ית' וגב לפי השני ית' לא [לא קשה] דטעמא דפסול משום דבבית עשורן לעכב פשיני למידי דאניו עכב רח' היבא שיערבן ככלי אחד ואניי יכול לקמץ אלא בתערובת אכלי הכא דיכול לקמץ מכל דאם בפני עצמו לא מופסל כלי' כן נראה להר"ם דיל' [זו] ליבא מנחתין דלא כרבי חייא. מכאן הרי"א לפי ד' ולי' שפיר אלא לרבי חייא אבל לתנא דבביתא דפ' התערובת נחא דאמר אין ס' מבטל דם ואילו דם בתר חזקא ונתי' דמי' מנחות תוראי אחד ליהם דאין ית' חזקא אלא פליג דאין ית' חזקא דהתם ליבא מנתי' דלא כמאן. חתי' חובת אליבא דרב חסדא נמחק [זו] ונאמרה הקטרה בשירים כו' אין שירים מבטלי' [תא] הקומץ ומשי' לא טבלי שירים לשכל דבטבל שי שירים וקומץ שירים אינם יוכלין לבטל דאין שירים מבטל שירים כמו דאין קומץ מבטל קומץ ואין מבטלי' הקומץ דאין השירים מבטלי' הקומץ [זו] תיבות והוי ליה כו' לא בטל נמחק [זו] תיבות ליבא דלא כרבי חייא נמחק: [זו] בשיריה או בשיריה של ברהה: [זו] מני אי רבנן ר' ורש"י לאו ערלי' גיהו [כ"ז] בשלמא למי' דר' חסדא מבטל אולי'ן דהיינו שירים טבלי' חוי' כמבטל ומשי' לא מבטל להו'

שירים לשיבאל דהי'ל מין במינו ואפי' דאמרי' לעיל דאפי' מין במינו יבש ביבש בטל אפי' סולת בסולת חשיב לח בלח וכן משמע בפרק בתרא דמסכת כריזה אלא למי' בחר מבטל אולי'ן שירים מי הוי' שיבאל ואי' חז"ל מן בשאניו מינו ואמאי לא קא מבטל להו' שירים. לשיבאל דלא חסדא ולחוי' כמנחה שחרה קודם קריעה: ליבא דמי' מנתי' דלא כרבי חייא לרב חסדא ופרשי' ומה לא מבטל להו' לשירים ולחוי' כריבוי סלחה לא מצי למיפוך לרב (חסדא) [תנינא] דנימא מהכא בחר מבטל אולי'ן דאי בחר בטל (שירים) מי הוי' שיבאל דאי בחר בטל אולי'ן וטיבלא מבטל לשירים לא הוי' כריבוי סלחה דבטל כמאן דליתיה דמי ולא מיתיר ליה וטעות סופר הוא מה שנבחר למיפוך לרב חסדא ואדריבה הרי"ל למיפוך לרב חננא ומשום חסרון שירים לא איכפת לן אי הוי' מבטל שיבאל לשירים והויא לי' שירים שחרתי' בין קריעה להקטרה הוא אמר ר"י לעיל פ"ק דמקטיר קומץ עליון ואפי' ר"ל דאמר אין מקטיר כי ארובת ליה ר"י אישיתוק ליה קשה למדור מה שכתב שיי' דלא הוי' כריבוי סלחה משום דבטל כמאן דליתיה דמי ולא מיתיר ליה שרתי' הוא מותר מה שפי' הוצא עצמו כבתי' רבי ר' יהודה דפירש דשריתין פסולות הקומץ והנחתה הקומץ לפי שכלע' מנחת נסכים והוי' ליה ריבה שמה' אלא לא אמרי'ן בטל כמאן דליתיה דמי ועוד אי בטל כמאן דליתיה דמי חרב שנותרים בכלול דאמר ר"י (תוא) לא יקרב ופי' לעיל

בג:

ולא מבטלי' שירים אַמיבאַלא. השתא נחא ליה האי דטיבנלא לא מבטנלא לשירים דליהוי כריצה סולתה וצוקוטרס פירש טעמא אכל עדיין קשה דליהוי כשירים שחקרו צין קמינא להקטרה וי"ל דקיימא לן כרבי יוחנן דלארז צפ"ק (לעיל ט.) מקטיר קומץ עלהיס ור' שמעון צן לקיס חזר צו:

ליבא דלא כרבי חייא. משמע ממוך הלשון דפשיטא ליה (י) דליכא דמפליג על רבי חייא לעיל (ט) פירש טובא דלא כוותיה: **התם בר' וירא.** צמקון אנתערצ קומנא בשיריה אמרה רבי יוצא לעיקר מלמיה משום דלא מיתריך כלל צענין ואחר ועוד צפרק השוטט והמעלה (ונחם קי.) על הא דתנן קמנא ואחר כך חזר קומנא לתוכה והקריעה צמון חייב פריך וצטנלו שיריים לקומץ ומשני (ט) רבי יוצא נאמרה וצמוספתא דפסקים כו' ולא משני כדרכי יוצא (ט) אלא אהניך תרמי איתמר עיקר מילמיה: **תריבירה** באו בקצה בו. (ב) (בדמיתא) לענין מנא מיתניא דקתני מנא היא אלא שנקראת מנא מתוצלת וצמוספתא דפסקים (פ"צ) תני כה"ג יוצאין צמנא מתוצלת אכל צמנא צמנא הקטרה כו' ולא אשכחן. לא צמנחות ולא צפסקים: **קסלקא** דעתך דאפי' אף הבהין מפי ממצה. אפי' שאין דרך לעשות כן פעמים שנאספין תבלין צמקוס אחד ואכל מלוחו דז' שיש צו רוב תבלין:

אלא אפי' בחר מבטל אולי'ן אפי' בחרין מן קא הוו מצה. יש לתמוה דמדמי ההיא דלעיל שטעם שזה לנך דהכא שאין הטעם שזה דכיון שיש תבצלין טעם מנא ראו יללתי שיש חוצמו דלאמרי'ן צפ' התערובות (ונחם שם) עשה עיסה מן חטים ומן אורז (ומן שעורים ואורז) אם יש בו טעם דגן חייב תכלה ואדם יוצא צו ידי חוצמו צפסק וז"ל דהך שנמעתה פליגא אההיא דהתם ואין להקטוש אההיא דתערובות מהא דלאמרי'ן צערכי פסקים (פסקים קטו.) לא ליכריך איניש מנא ומורוז צבדי הדדי ללמא אחי מרור דרצנן ומצטל למנא דלורייתא דהתם מוחק המרידות הוא דמצטל טעם המנא אכל אורז לא מצטל טעם דגן ועוד יש לפרש דהתם כשאוכל מנא מנא דכי מצטל ליה מרור ליה טעם כיות מנא אכל אם חולב הרבה שרי: **בי** מליך רב בהנא אשבחינהו לבני רבי חייא. מכאן יש קיעימא לפי' הקוטרס שפירש צפרק בתרא דגיטין (דף פד:) דנימי רבי מיא עלה רב כהנא מצבל כמו צל כ"ל יעשה יעלנו ממנה כו' דקאמר מאן תנא אמר חזקיה ר"ש צן אלעזר היא ורבי יוחנן אמר דילכון אמר בקוטרס דלחזקיה רבי היה אומר שרצ כהנא עלה מצבל כמו צנו של רבי מיא שסיה מצבל ורבי יוחנן של א הרבה ספיקות לרצ כהנא כלאיתא צפ' בתרא צדי'ק (דף קי:) והוי מקשים לפי' הקוטרס דמנעט שצב שציב בבו רבי חייא כשעלה רצ כהנא מצבל

דחזקיה רצו של רבי יוחנן היה כדמנחם צפרק אלו קשרים (שנת קי:) וכשעלה רצ כהנא היה רבי יוחנן זקן ויושב צניעה דמסרמי ליה צניעה והתלמידים יושבים לפניו שורות שורות ורבי שמעון צן לקיש לומד לפניו והשתא אינה קושיא דעל כרחק צימי חזקיה עלה כדמנחם כאן ושמה כמה פעמים עלה דלשכתן

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

בסר חוסא **איל.** י"א דקאמרי' לעיל אין דם מצטל דם ואפי' שא"ל לה להיות כהיס (י) ה"נ אולי בחר חזותא והאולי ושיניהס מין י"א כשרסי אין צטליס זה צוה: **צטלונ** זו **צו.** ורבי חנניה ורב חסדא מפרשי טעמא דרבי חיאל וצבא פליגי דרב חסדא סבר נביילה בשטוטה

א"ר חייא ולא שחוטה צניבילה ורבי חנינא מפרש איפכא: **לעולם אליבא דרבי יהודה כו'.** ואי קשיא צני דמיס דא"ר יהודה לעיל' אין דם חולין מצטל דם קדשים בשלמא לרבי חנינא הכא אפשר לקדשים להיות (ט) כמצטלין' כחולין כשצלין לילה אחד ילא מקדושתו כחולין אלא לרב חסדא (ט) ליצטל דהא אי אפשר לחולין להיות כקדשים וה"ל מין בשאניו מינו יו"ל לרב חסדא והוי דלא כר' חייא: **הוא ליה שירים.** מה שנשמיר מנחתה זו ולא מצטלי שירים דהך מנחה לעיבאל דליךך מנחה מה שנמערב שאין ניכר דלחוי ליה כמנחה שחקרה קודם קמינא יו"ל (ט) אלא מיהוי קמינא דליךך: **עולי' הוא דלא מצטלין.** וישרים לאו עולי' יניחו: (ט) **לימא דלא כרבי חייא.** דלארז לא אמר ר' יהודה דאין צטל י"א אם לא היכא דאפשר למיהוי כוותיה. יו"ל ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרי'ן'ם כל שממנו לאשים דהיינו שירים היא צבל נקטירו אלאמא איכא הקטרה בשירים: **אין קומץ מצטל אס דפירו.** דהשא' אפי' ב רבי יהודה מודה דלא פליג רבי יוחנן צמנתי' אנתערצ קומנא הקטרה צמניה: **הקומץ שפירש:** **הקומץ שנמערב.** מנתי' היא וכבר פירשתי' למעלה: **דכל פורפא ופורפא חוי למקמץ מניה.** אי לא נמערב: **לא יקטיר.** דאין מלות שחקרה אלא בקומץ: **טיבנלא כקלסין.** כלומר ילאה מתורת מנא תצטלי': **דיקא נמי דקסי מנא היא.** אלאמא רובה מנא: **אי ציבא.** כלי ששם צוללין מנחה: והניסו

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

בסר חוסא **איל.** י"א דקאמרי' לעיל אין דם מצטל דם ואפי' שא"ל לה להיות כהיס (י) ה"נ אולי בחר חזותא והאולי ושיניהס מין י"א כשרסי אין צטליס זה צוה: **צטלונ** זו **צו.** ורבי חנינא ורב חסדא מפרשי טעמא דרבי חיאל וצבא פליגי דרב חסדא סבר נביילה בשטוטה א"ר חייא ולא שחוטה צניבילה ורבי חנינא מפרש איפכא: **לעולם אליבא דרבי יהודה כו'.** ואי קשיא צני דמיס דא"ר יהודה לעיל' אין דם חולין מצטל דם קדשים בשלמא לרבי חנינא הכא אפשר לקדשים להיות (ט) כמצטלין' כחולין כשצלין לילה אחד ילא מקדושתו כחולין אלא לרב חסדא (ט) ליצטל דהא אי אפשר לחולין להיות כקדשים וה"ל מין בשאניו מינו יו"ל לרב חסדא והוי דלא כר' חייא: **הוא ליה שירים.** מה שנשמיר מנחתה זו ולא מצטלי שירים דהך מנחה לעיבאל דליךך מנחה מה שנמערב שאין ניכר דלחוי ליה כמנחה שחקרה קודם קמינא יו"ל (ט) אלא מיהוי קמינא דליךך: **עולי' הוא דלא מצטלין.** וישרים לאו עולי' יניחו: (ט) **לימא דלא כרבי חייא.** דלארז לא אמר ר' יהודה דאין צטל י"א אם לא היכא דאפשר למיהוי כוותיה. יו"ל ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרי'ן'ם כל שממנו לאשים דהיינו שירים היא צבל נקטירו אלאמא איכא הקטרה בשירים: **אין קומץ מצטל אס דפירו.** דהשא' אפי' ב רבי יהודה מודה דלא פליג רבי יוחנן צמנתי' אנתערצ קומנא הקטרה צמניה: **הקומץ שפירש:** **הקומץ שנמערב.** מנתי' היא וכבר פירשתי' למעלה: **דכל פורפא ופורפא חוי למקמץ מניה.** אי לא נמערב: **לא יקטיר.** דאין מלות שחקרה אלא בקומץ: **טיבנלא כקלסין.** כלומר ילאה מתורת מנא תצטלי': **דיקא נמי דקסי מנא היא.** אלאמא רובה מנא: **אי ציבא.** כלי ששם צוללין מנחה: והניסו

בסר חוסא **איל.** י"א דקאמרי' לעיל אין דם מצטל דם ואפי' שא"ל לה להיות כהיס (י) ה"נ אולי בחר חזותא והאולי ושיניהס מין י"א כשרסי אין צטליס זה צוה: **צטלונ** זו **צו.** ורבי חנינא ורב חסדא מפרשי טעמא דרבי חיאל וצבא פליגי דרב חסדא סבר נביילה בשטוטה א"ר חייא ולא שחוטה צניבילה ורבי חנינא מפרש איפכא: **לעולם אליבא דרבי יהודה כו'.** ואי קשיא צני דמיס דא"ר יהודה לעיל' אין דם חולין מצטל דם קדשים בשלמא לרבי חנינא הכא אפשר לקדשים להיות (ט) כמצטלין' כחולין כשצלין לילה אחד ילא מקדושתו כחולין אלא לרב חסדא (ט) ליצטל דהא אי אפשר לחולין להיות כקדשים וה"ל מין בשאניו מינו יו"ל לרב חסדא והוי דלא כר' חייא: **הוא ליה שירים.** מה שנשמיר מנחתה זו ולא מצטלי שירים דהך מנחה לעיבאל דליךך מנחה מה שנמערב שאין ניכר דלחוי ליה כמנחה שחקרה קודם קמינא יו"ל (ט) אלא מיהוי קמינא דליךך: **עולי' הוא דלא מצטלין.** וישרים לאו עולי' יניחו: (ט) **לימא דלא כרבי חייא.** דלארז לא אמר ר' יהודה דאין צטל י"א אם לא היכא דאפשר למיהוי כוותיה. יו"ל ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרי'ן'ם כל שממנו לאשים דהיינו שירים היא צבל נקטירו אלאמא איכא הקטרה בשירים: **אין קומץ מצטל אס דפירו.** דהשא' אפי' ב רבי יהודה מודה דלא פליג רבי יוחנן צמנתי' אנתערצ קומנא הקטרה צמניה: **הקומץ שפירש:** **הקומץ שנמערב.** מנתי' היא וכבר פירשתי' למעלה: **דכל פורפא ופורפא חוי למקמץ מניה.** אי לא נמערב: **לא יקטיר.** דאין מלות שחקרה אלא בקומץ: **טיבנלא כקלסין.** כלומר ילאה מתורת מנא תצטלי': **דיקא נמי דקסי מנא היא.** אלאמא רובה מנא: **אי ציבא.** כלי ששם צוללין מנחה: והניסו

בסר חוסא **איל.** י"א דקאמרי' לעיל אין דם מצטל דם ואפי' שא"ל לה להיות כהיס (י) ה"נ אולי בחר חזותא והאולי ושיניהס מין י"א כשרסי אין צטליס זה צוה: **צטלונ** זו **צו.** ורבי חנינא ורב חסדא מפרשי טעמא דרבי חיאל וצבא פליגי דרב חסדא סבר נביילה בשטוטה א"ר חייא ולא שחוטה צניבילה ורבי חנינא מפרש איפכא: **לעולם אליבא דרבי יהודה כו'.** ואי קשיא צני דמיס דא"ר יהודה לעיל' אין דם חולין מצטל דם קדשים בשלמא לרבי חנינא הכא אפשר לקדשים להיות (ט) כמצטלין' כחולין כשצלין לילה אחד ילא מקדושתו כחולין אלא לרב חסדא (ט) ליצטל דהא אי אפשר לחולין להיות כקדשים וה"ל מין בשאניו מינו יו"ל לרב חסדא והוי דלא כר' חייא: **הוא ליה שירים.** מה שנשמיר מנחתה זו ולא מצטלי שירים דהך מנחה לעיבאל דליךך מנחה מה שנמערב שאין ניכר דלחוי ליה כמנחה שחקרה קודם קמינא יו"ל (ט) אלא מיהוי קמינא דליךך: **עולי' הוא דלא מצטלין.** וישרים לאו עולי' יניחו: (ט) **לימא דלא כרבי חייא.** דלארז לא אמר ר' יהודה דאין צטל י"א אם לא היכא דאפשר למיהוי כוותיה. יו"ל ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרי'ן'ם כל שממנו לאשים דהיינו שירים היא צבל נקטירו אלאמא איכא הקטרה בשירים: **אין קומץ מצטל אס דפירו.** דהשא' אפי' ב רבי יהודה מודה דלא פליג רבי יוחנן צמנתי' אנתערצ קומנא הקטרה צמניה: **הקומץ שפירש:** **הקומץ שנמערב.** מנתי' היא וכבר פירשתי' למעלה: **דכל פורפא ופורפא חוי למקמץ מניה.** אי לא נמערב: **לא יקטיר.** דאין מלות שחקרה אלא בקומץ: **טיבנלא כקלסין.** כלומר ילאה מתורת מנא תצטלי': **דיקא נמי דקסי מנא היא.** אלאמא רובה מנא: **אי ציבא.** כלי ששם צוללין מנחה: והניסו

בסר חוסא **איל.** י"א דקאמרי' לעיל אין דם מצטל דם ואפי' שא"ל לה להיות כהיס (י) ה"נ אולי בחר חזותא והאולי ושיניהס מין י"א כשרסי אין צטליס זה צוה: **צטלונ** זו **צו.** ורבי חנינא ורב חסדא מפרשי טעמא דרבי חיאל וצבא פליגי דרב חסדא סבר נביילה בשטוטה א"ר חייא ולא שחוטה צניבילה ורבי חנינא מפרש איפכא: **לעולם אליבא דרבי יהודה כו'.** ואי קשיא צני דמיס דא"ר יהודה לעיל' אין דם חולין מצטל דם קדשים בשלמא לרבי חנינא הכא אפשר לקדשים להיות (ט) כמצטלין' כחולין כשצלין לילה אחד ילא מקדושתו כחולין אלא לרב חסדא (ט) ליצטל דהא אי אפשר לחולין להיות כקדשים וה"ל מין בשאניו מינו יו"ל לרב חסדא והוי דלא כר' חייא: **הוא ליה שירים.** מה שנשמיר מנחתה זו ולא מצטלי שירים דהך מנחה לעיבאל דליךך מנחה מה שנמערב שאין ניכר דלחוי ליה כמנחה שחקרה קודם קמינא יו"ל (ט) אלא מיהוי קמינא דליךך: **עולי' הוא דלא מצטלין.** וישרים לאו עולי' יניחו: (ט) **לימא דלא כרבי חייא.** דלארז לא אמר ר' יהודה דאין צטל י"א אם לא היכא דאפשר למיהוי כוותיה. יו"ל ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמרי'ן'ם כל שממנו לאשים דהיינו שירים היא צבל נקטירו אלאמא איכא הקטרה בשירים: **אין קומץ מצטל אס דפירו.** דהשא' אפי' ב רבי יהודה מודה דלא פליג רבי יוחנן צמנתי' אנתערצ קומנא הקטרה צמניה: **הקומץ שפירש:** **הקומץ שנמערב.** מנתי' היא וכבר פירשתי' למעלה: **דכל פורפא ופורפא חוי למקמץ מניה.** אי לא נמערב: **לא יקטיר.** דאין מלות שחקרה אלא בקומץ: **טיבנלא כקלסין.** כלומר ילאה מתורת מנא תצטלי': **דיקא נמי דקסי מנא היא.** אלאמא רובה מנא: **אי ציבא.** כלי ששם צוללין מנחה: והניסו

בסר חוסא **איל.** י"א דקאמרי' לעיל אין דם מצטל דם ואפי' שא"ל לה להיות כהיס (י) ה"נ אולי בחר חזותא והאולי ושיניהס מין י"א כשרסי אין צטליס זה צוה: **צטלונ** זו **צו.** ורבי חנינא ורב חסדא מפרשי טעמא דרבי חיאל וצבא פליגי דרב חסדא סבר נביילה בשטוטה א"ר חייא ולא שחוטה צניבילה ורבי חנינא מפרש איפכא: **לעולם אליבא דרבי יהודה כו'.** ואי קשיא צני דמיס דא"ר יהודה לעיל' אין דם חולין מצטל דם קדשים בשלמא לרבי חנינא הכא אפשר לקדשים להיות (ט) כמצטלין' כחולין כשצלין לילה אחד ילא מקדושתו כחולין אלא לרב חסדא (ט) ליצטל דהא אי אפשר לחולין להיות כקדשים וה"ל מין בשאניו מינו יו"ל לרב חסדא והוי דלא כר' חייא: **הוא ליה שירים.** מה שנשמיר מנחתה זו ולא מצטלי שירים דהך מנחה לעיבאל דליךך מנחה מה שנמערב שאין ניכר דלחוי ליה כמנחה שחקרה קודם קמינא יו"ל (ט) אלא מיהוי קמינא דליךך: **עולי' הוא דלא מצטלין.** וישרים לאו עולי' יניחו: (ט) **לימא דלא כרבי חייא.** דלארז לא אמר ר' יהודה דאין צטל י"א אם לא היכא דאפשר למיהוי כוותיה. יו"ל ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים לא הוו ריבה סלחה דצטל כמאן דליתיה דמי ולא איתר ליה: **הקטרה בשירים.** כי כל שארז וכל דבש לא מקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ט) ואמאי' דלא מצטל ליה טיבנלא ל'קרים דמיהוי יו"ל כריצה סלחה לא מצי למפךך לרבי חנינא דיימא מהכא דבחר מצטל אולי'ן דאי בחר בטל אולי'ן שיריים מי הוו טיבנלא דאי נמי בחר בטל אולי'ן וטיבנלא דבטל לשירים